

които си турили главата въ торбата и които, вмѣсто работа, намирали въ Ромжния — въ най-чести случаи — безработица, нѣмало какво да работятъ, освѣнъ да въртятъ машината, да продаватъ вѣстници и да очакватъ манна. Тази манна е приготвявала Венета отъ хлѣбъ и вода съ малко соль, защото власитѣ не разбирали, че поне сольта трѣбва да даватъ безъ пари.

Разправяше ни познатия вече д-ръ Ч., какво прѣдставявало положението на поета прѣзъ това врѣме. Еднажъ Ч. отишелъ у Ботйова, кждѣто, освѣнъ поета, заварилъ жена му и нѣколко хжша. Всички били омърлушени и, като разбита команда — прѣснати по четиритѣ фронта на стаята, дълбоко замислени, като да сж потънали гемийтѣ имъ въ Черното море. Ботйовъ стоѣлъ надведенъ надъ единъ мангалъ съ два вжлена въ него. Каква била работа? Цѣлата умислена компания не турила въ уста троха хлѣбъ отъ три дни. Страс-тенъ пушачъ и любителъ на кафето, Ботйовъ не могълъ да търпи повече, пратилъ единъ хжшъ да намѣри по улицата нѣколко угърки, които хвърлил въ мангала, за да се напуши.

— Какво се чудишъ, обърналъ се поета къмъ неочаквания гостъ: правимъ економия.

Тази грозна мизерия и слѣдъ свадбата за митологическото злато заставила Ботйова да се залѣгне усилено, освѣнъ надъ вѣстника, и надъ друга литературна работа. Подѣлъ той прѣводачеството, което при все това, пакъ не било безразборно, както може да прѣдположи човѣкъ. Всѣки трудъ на поета, донесе или не нѣкакви облаги, трѣбва да е въ услуга на неговитѣ идеи, да не пада въ противорѣчие съ неговия възгледъ, и да служи прѣко или косвенно на дѣлото. Видѣхме, че даже аритметиката Ботйовъ тури въ услуга на революцията! Въ драмата и повѣстята той търсѣше сжщето. Драмата „Кремуций Кордъ“, която прѣвелъ поета, ни убѣждава за излишенъ пжтъ, че